

**Byla C-384/04**

**Commissioners of Customs & Excise ir Attorney General  
prieš**

**Federation of Technological Industries ir kt.**

*(Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) prašymas  
priimti prejudicinį sprendimą)*

„Šeštoji PVM direktyva — 21 straipsnio 3 dalis ir 22 straipsnio 8 dalis —  
Nacionalinės kovos su sukčiavimu priemonės — Solidarioji atsakomybė sumokėti  
PVM — Kito ūkio subjekto mokėtino PVM sumokėjimo garantijos pateikimas“

Generalinio advokato M. Poiarės Maduro išvada, pateikta 2005 m. gruodžio 7 d. . . . . 1-4194  
2006 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas . . . 1-4210

**Sprendimo santrauka**

1. *Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Apyvartos mokesčiai — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Mokesčių mokėtojai  
(Tarybos direktyvos 77/388 21 straipsnio 3 dalis)*

2. *Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Apyvartos mokesčiai — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Mokesčių mokėtojų pareigos*  
 (Tarybos direktyvos 77/388 21 straipsnio 3 dalis ir 22 straipsnio 8 dalis)

1. Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo, iš dalies pakeistos Direktyva 2000/65 ir Direktyva 2001/115, 21 straipsnio 3 dalis leidžia valstybėms narėms priimti priemones, kuriomis remiantis kitas asmuo yra solidariai su kitu asmeniu, pagal minėto straipsnio 1 ir 2 dalis privalančio sumokėti mokesį, atsakingas sumokėti tam tikrą sumą kaip pridėtinės vertės mokesį.

Tačiau šiais teisės aktais privaloma paisyti bendrųjų teisės principų, esančių Bendrijos teisinės sistemos dalimi, tarp jų ir teisinio saugumo bei proporcingumo principų. Konkrečiai kalbant, nors Šeštosios direktyvos 21 straipsnio 3 dalis leidžia valstybei narei remtis prielaidomis, kad atitinkamas asmuo žinojo ar turėjo žinoti, jog mokesis bus nesumokėtas, šios prielaidos negali būti suformuluotos taip, jog pastarajam taptų praktiškai neįmanoma ar labai sunku įrodyti priešingai.

(žr. 28, 32, 35 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

Ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad ji leidžia valstybei narei priimti teisės aktus, numatančius, jog apmokestinamasis asmuo, kuriam buvo teikiama prekė ar suteikta paslauga ir kuris žinojo arba pagrįstai galėjo įtarti, kad visas už šį tiekimą ar teikimą arba už visą ankstesnį ar vėlesnį tiekimą ar teikimą mokėtinas mokesis ar jo dalis liks nesumokėta, gali būti laikomas solidariai atsakingu sumokėti mokesį kartu su asmeniu, privalančiu jį mokėti.

2. Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo, iš dalies pakeistos Direktyva 2000/65 ir Direktyva 2001/115, 22 straipsnio 8 dalis turi būti aiškinama taip, jog ji neleidžia valstybei narei priimti nei teisės aktų, numatančių jog apmokestinamasis asmuo, kuriam buvo teikiamos prekės ar suteiktos paslaugos ir kuris žinojo arba pagrįstai galėjo įtarti, kad visas už šį tiekimą ar teikimą arba už visą ankstesnį ar vėlesnį tiekimą ar

teikimą mokėtinas pridėtinės vertės mokestis ar jo dalis liks nesumokėta, gali būti laikomas solidariai atsakingu sumokėti mokestį kartu su asmeniu, privalančiu mokėti mokestį, nei teisės akto, numatančių, kad apmokestinamasis asmuo turi pateikti minėto mokesčio, mokėtino ar galinčio būti mokėtinu kito apmokestinamo asmens, kuriam jis tiekia prekes ar teikia paslaugas arba per kurį jos jam yra tiekiamos ar teikiamos, sumokėjimo garantiją.

Tačiau ši nuostata nedraudžia nacionalinės teisės aktų, įpareigojančių bet kurį asmenį, pagal nacionalinę priemonę, priimtą Šeštosios direktyvos 21 straipsnio 3 dalies pagrindu, privalančių solidariai sumokėti mokestį, pateikti garantiją, užtikrinančią mokėtino mokesčio sumokėjimą.

(žr. 47, 48 punktus, rezoliucinės dalies 2 punktą)